

OLDŘICH KAPOUN

BÁSNĚ II

Ilustrace: Iva Šurkovská

Oldřich Kapoun

Básně II

Ilustrace: Iva Šurková

Jde o sbírku prostých veršů typu AABB nebo ABAB, či jejich kombinaci. Vznikla na podzim 2021 (2.11 až 10.11.2021) v přívalu inspirace po několikaleté tvůrčí přestávce. Básničky nebyly psané ve chvatu, ale v přílivu múzy. Jedná se o spíše epické básně. Některé tvoří příběhy podobné pohádkám (Božena a Bořivoj, Orel apod.), jiné jsou jen hříčkami a najdou se i trochu drsnější verše (Hovno, Politika, Důchodci atd.). Básně jsou řazeny do sbírky tematicky, nikoli chronologicky, či abecedně. Verše jsou určeny dospělým i když se najdou i básničky vhodné pro děti, jak tomu bylo v první sbírce Básně (vyšla jako e-kniha v roce 2019). Poděkování patří paní PhDr. Charlottě Grenarové, která opravila gramatiku, zvláštní díky patří panu Jiřímu Halberštátovi, který se mnou prováděl korektury. Rovněž se sluší poděkovat ilustrátorce, paní Ivě Šurkovské. Díky patří i panu Bc. Martinu Koláčkovi, který vydal tuto e-knihu.

Doufám, že vám tato sbírka udělá radost a přinese vám hezké prožitky.

Autor

Boženka a Bořivoj

Za horou vysokou, za černými lesy,
žila kdesi
líbezná dívenka -
pradlenka.

V chaloupce žila,
vypadala jak víla.
Překrásnou měla tvář,
vycházela z ní zář.

Když prádlo máchala
na pocestné mávala,
jel kolem jezdců voj,
v jejich čele Bořivoj.

Jak Boženku uviděl,
sestoupil z koně a k dívce takto děl:
„Jsi tak krásná, panno,
mé srdce je rozerváno.

Chtěl bych tě za svou paní mít
a s tebou navždy žít“
Jak to Boženka uslyšela,
trošičku se zastyděla.

Přestala prádlo máchat,
ve vodě se ráchat.
Pohlédla na Bořivoje,
utřela si ruce svoje.

Potom si tiše klekla
a Bořivoji řekla:
„Jestli mě opravdu budeš chtít,
musíš mi tři přání vyplnit“

„Přej si má paní,
splním ti každé přání“
„Dobrá, to první asi je
pro toho, kdo mě miluje.

Sokola jasného mi přines,
aby mé prádlo unes.
Doletěl by s ním až do nebes,
to bych si přála ještě dnes.“

„Již letím moje milá,
přání, které jsi vyslovila
snadno ti splním ještě dnes.
Sokola máš mít od nebes.“

A tak se spolu rozloučili,
Bořivoj jede k svému cíli.
Do zámku se svou družinou,
v hlavě myšlenku jedinou.

„Sokolníku, ty všechno víš.
Sokola teď mi ulovíš.
Aby byl silný jako lev,
aby měl bujnou krev.“

Sokolník si ten příkaz vzal,
do srdce si ho rázem dal.
Nachystal si rukavici,
navlékl ji na pravici.

Protože vždy poslušný byl,
sokola pro něj ulovil.
„Tady vám ho, pane, nesu.
Musel jsem pro něj k lesu.

Je silný a zdravý jako vy,
křídla vám více napoví.“
Jak pán sokola spatřil,
se sokolníkem se sbratřil.

„Děkuji ti, ty můj mistře.
K milé spěchám bystře.“
Jakmile tohle dořekl,
nové šaty si oblekl.

To aby milá viděla,
že pobláznil se do ní docela.
Přijel za láskou k řece
a se sokolem vece:

„Boženko, zde máš sokola.
Ten, kdo ho jménem zavolá,
bude mít nad ním velkou moc
a přivolá ho na pomoc.

Splnil jsem tvé první přání.
Jaké je druhé, moje paní?“
„Druhé přání je, můj pane,
chtěla bych vědět, co se stane,

když časně ráno procitám,
jak ve snu se vždy ocitám.
Chci vidět onen sen,
i když je bílý den.“

„To není snadné, ale musím
najít lék zkusím.
Navštívím naši kouzelnici,
snad bude vědět, co chci říci.“

Bydlí tam v lese pod sosnami,
lidé k ní chodí radši sami.
Chatrč má bídnu, roztrhanou,
uvnitř je díra každou stranou.

Pověst má bídnu, je však milá,
prostě se tak už narodila.
Na rameni jí kocour sedí,
pod kotlík do plamenů hledí.

Bořivoj se za ní vypravil
a prostou řeč si připravil:
„Na sny bych lektvar potřeboval,
abych si je vždy pamatoval.

Aby, když začne nový den,
neuletěl mi ten můj sen.“
„To bude drahé, panáčku,
neudělám to ze sáčku.

Potřebuji k tomu byliny,
které se rodí z hlubiny.“
„Žádej si za to vše, co chceš,
ode mne to hned dostaneš.“

„Tak dobrá tedy, uvidíme,
s jakou si dneska poradíme.“
Začala míchat koření,
muší krev, česnek, lupení.

V kotlíku to jen bublalo,
pokličku to zvedalo.
Hotovo bylo po půlnoci,
kdy přicházejí čáry k moci.

Pak ještě pár klikyháků,
protřepat křídly ptáků.
Nalila to do flakonku,
když slunce bylo na sklonku